

SV. PĒTERA DRAUDZEI

2013. G. ZIEMSVĒTKOS

Jūs, bērniņi, nāciet.

Jūs, bērniņi, nāciet ar priecīgu prāt'

Pie silītes Betlemē visi nu klāt!

To prieku lai katris nu sirsnīgā jūt,

Ka debesu Tēvs savu Dēlu mums sūt'.

Ak, eita tur kūtī pie silītes ar',

Pie svecītes gaismiņas skatīties var,

Kā autiņi tīri to bērniņu sedz,

Par eņģeļiem jaukāku guļot to redz.

Tur guļ Viņš, ak bērni, uz salmiem un sien',

To Jāzeps un Marija skata arvien,

Tur ganiņi ienāk un ceļos tie krīt,

Un gaisā dzied eņģeļi: „Dievs pie jums mīt.”

Ak, metieties ceļos kā gani ir jūs,

Un salieciet rociņas, pateikties būs!

Un līksmojiet priecīgi eņģeļiem līdz:

„Mēs mīlējam Tevi, kas autiņos tīts!”

Ko dosim, mēs, bērni, ko dāvāsim Tev?

Ak, saņem mūs pašus par dāvanu sev!

Tu negribi mantas, ko pasaule rod,

Bet sirdi it šķīstu, kas godu Tev dod.

BALTĀ APLOKSNĒ ZIEMSVĒTKU EGLĪTĒ

(2013. g. Ziemsvētku vēstījums draudzēm no prāv. Laumas Zušēvicās)

Tā ir maza, pavisam vienkārša balta aploksne, kas jau divdesmit gadus gandrīz vai slepus parādās kādas ģimenes Ziemsvētku eglītē. Tas viss bija sācies tādēļ, ka viens vīrs ne jau ienīda Ziemsvētkus, bet ticēja svētku dziļākai un patiesākai nozīmei, tādēļ necieta to, kā komerciālisms bija arī viņu padarījis par nevajadzīgu dāvanu pircēju tiem, kas paši īsti negribēja to, kas viņiem tika dāvināts. Vīra sieva tomēr negribēja viņu atstāt bez dāvanas, kaut gan gadiem jau bija skaidrs, ka vīra Ziemsvētku prieks nekļūs lielāks dēļ kādas veltes, ko viņa vai bērni dāvātu.

Galvu lauzot, viņa pēkšņi atcerējās savu divpadsmit gadus vecā dēla pēdējās cīkstēšanās („wrestling”) sacensības. Dēla komandai toreiz bija gājis ļoti labi. Īsi pirms Ziemsvētkiem tie bija sacentušies pret iekšpilsētas komandu. Viņa atminējās, ka dēla komandas spēlētājiem visiem bija glītas, labas uniformas, modernākie galvas aizsargi, savukārt otras komandas spēlētāji bija ieradušies kā nu kurš, ar sen jau novalkātām drēbēm, bez nekā, kas aizsargātu jauno cīkstoņu ausis. Protams, viņas dēla komanda uzvarēja – un kā vēl! Kaut abi vecāki no sirds apsveica savu dēlu, vīrs toreiz gandrīz čukstus bija teicis: „Kaut vismaz viens no viņiem būtu uzvarējis. Tā zaudējot, viņi taču zaudēs visu pašpārliecību.”

Kad pēc dažām nedēļām ap Ziemsvētku eglīti pulcējās šī ģimene, tēvam netika pasniegta neviena dāvana. „Hhhmmm,” viņš nodomāja, „vai tad beidzot būs ievērojuši manu lūgumu neko nedāvināt!” Bet tad viņa rokās tika ielikta maza balta aploksne. Tajā bija rakstīts: „Tava dāvana ir, ka es sapirku sporta kurpes un vajadzīgos galvas aizsargus visiem iekšpilsētas skolas komandas spēlētājiem, un tās anonīmi aizvedu un nodevu viņiem.” Vīrs nekad tā nebija priecājies par Ziemsvētkiem kā toreiz.

Par šo ģimeni lasīju pirms vairākiem gadiem. Sieva un vēlāk bērni ģimenē turpināja šo tradīciju. Vienu gadu bija ziedojums diviem gados vecākiem pensionāriem, kuŗu māja bija nodegusi. Vienu gadu bija ziedots hokeja komandai, kuŗas spēlētāji visi bija ar fiziskiem ierobežojumiem. Katru gadu Ziemsvētku eglītē parādās balta aploksne. Arī tagad, kad šīs ģimenes galva ir miris. Pirmos Ziemsvētkos pēc viņa nāves katrs bērns, citiem nezinot, bija eglītē ievietojis tēva dāvanu: baltu aploksni. Tās arvien ir pēdējās dāvanas, ko atver, un pat vismazākie mazbērni gaida ar vislielāko prieku izlasīt, ko katrs dāvinājis tēvam, kam neko nevajadzēja.

Kas Tev īsti vajadzīgs Ziemsvētkos? Ticu, ka, paldies Dievam, kā vīram, tā arī LELBA saimē netrūkst to, kam īsti neko nevajag, vismaz ne to, ko veikalos pērk un tad pēdējos gados biežāk ziedo tālāk. Bet, ja nu mēs katrs vienu baltu aploksni ieliktu savas ģimenes vai draudzes Ziemsvētku eglītē? Dāvana Kristus Bērnam? Vai sev? Kādam citam, kā ģimenes stāstā, kad vīrs atguva īsto Ziemsvētku prieku ‘saņēmot’ to, kas viņam īsti bija vajadzīgs. Tieši kā Apustulis Jānis rakstīja: „*Tā ir atklājusies Dieva mīlestība mūsu vidū, Dievs savu vienpiedzimušo Dēlu ir sūtījis pasaulē, lai mēs dzīvotu caur viņu. Šī ir mīlestība - nevis mēs esam mīlējuši Dievu, bet viņš ir mīlējis mūs un sūtījis savu Dēlu – izlīgumu par mūsu grēkiem. Mīļotie, ja Dievs mūs tā ir mīlējis, tad arī mums pienākas citam citu mīlēt.*” (1 Jņ 4:9 – 11).

Kas būs rakstīts Tavā baltajā aploksnē? Kam Tu to dāvināsi? Vai ilgojies pēc baltiem Ziemsvētkiem? Varbūt te iespēja tādus radīt. Tad, būs vai nebūs sniega sega, ticu, ka augs pašu Ziemsvētku prieks un dziļa, dziļa pateicība, jo reiz Dievs Debestēvs zināja tieši to, ko saviem bērniem dāvināt - savu Dēlu sūtot pasaulē, lai mēs dzīvotu caur Viņu!

Dievam pateicos par jums un jūsu kalpošanu LELBA un katrā mūsu draudzē! Novēlu priecīgus, svētīgus Ziemsvētkus un drosmi, ticību, cerību un mīlestību 2014. gadā! Kaut kā taču zinām, arī tajā netrūks pārbaudījumu, pārmaiņu, rūpju un vajadzību skaits - lūgsim arvien, lai Dievs tā svētī, pasargā un iedvesmo, ka Kristus žēlastības iedrošināti, augtu arī miera, patiesības, taisnības un pateicības Gara augļu skaits gan mūsu mājvietās, gan Latvijā, plašā pasaulē.

Jūsu māsa Kristū prāv. Lauma

As I thank God for all of you who are part of the Latvian Evangelical Lutheran Church in America, I pray God bless you and your families as we celebrate the birth of our Lord Jesus in our congregations.

May the Lord bless you and guide you throughout 2014 so that, strengthened by God, we might multiply joy, grace, truth, justice, hope, and peace in our lives and the lives of others. Let's keep on serving our Lord Jesus with joy, let's emulate His example of love, let's forgive one another, welcome and embrace each of His children, and spread the good news of Christ with all!

Howard Thurman's words serve as a gentle reminder or what lies ahead:

Unfinished Work

When the song of the angels is stilled,
When the star in the sky is gone,
When the kings and princes are home,
When the shepherds are back with their flock.
The work of Christmas begins:
to find the lost,
to heal the broken,
to feed the hungry,
to release the prisoner,
to rebuild the nations,
to bring peace among brothers,
to make music in the heart.

In Christ's love, Pastor Lauma Zusevics

President of the Latvian Evangelical Lutheran Church in America

KRISTUS IR DZIMIS

*Viegli atkal ir ticēt,
Viegli izbēgt no ļauna
Naidis kad apvāršņos grimis.
Nakts pār raizēm un bēdām
Staigā zvaigžņotām pēdām—
Kristus ir dzimis.*

*Viegli atkal ir ticēt,
Viegli brīnumu redzēt,
Šaubas nemiers kad rimis,
Dzīvības koks sāk zarot,
Gaisma, gaisma vien staro —
Kristus, Kristus ir dzimis!*

Valda Mora

Latvijas Evaņģēliski Luteriskā Baznīca ārpus Latvijas

Kārlis Irbe - Teodors Grīnbergs - Kārlis Kundziņš - Arnolds Lūsis

archibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis
Schelztorstr.25, D-73728 Esslingen, Vācijā

Gana raksts 2013. gada Kristus piedzimšanas svētkos, ievadot anno Domini 2014

Bet es – Dieva tuvumā man ir labi!
73.psalma 28.pants – 2014. gada lozungs

Mīlās māšas, mīlie brāļi Kristū,

2014. gada lozungs “Dieva tuvumā man ir labi” skaisti parāda dažas mūsu Bībeles tulkojumu iezīmes, to dažādību un vienotību. 1965. gada tulkojumā lasām: “Bet man paliek mans aplaimotājs Dieva tuvums.” Jaunais tulkojums skan: “Bet es – Dieva tuvumā man ir labi.” 1965. gada tulkojumā patīk skaistā, gludā literārā valoda, jaunajā tulkojumā – tās tiešums un psalmos iecerētais dzejiskuma atveidojums. Priecājos, ka 2013. gada LELBĀL Virsvaldes plenārsēde Jeruzālemē un pēc mēneša LELB 26. Sinode Rīgā, tāpat abas, jauno tulkojumu atzina nedz kā labāku, nedz kā sliktāku par līdzšinējo, bet nolika tos uz līdzīgas atziņas pakāpes. Kā vienā, tā otrā atrodami brīnišķīgi tulkojuma risinājumi, tāpat kā neveiklības un klajas kļūdas. Gribas jūs iedrošināt turpmāk lietot abus tulkojumus, salīdzināt, jautāt, ļaut no jauna uzrunāt sirdi un prātu.

Abiem tulkojumiem kopēji ir 4 vārdi, uz kuriem varam attiecināt kā aizvadītā gadā piedzīvoto, tā nākošā gadā vēlam: “bet”, “Dieva”, “tuvums”, “man”. - Pirmais vārds ir skarba BET. Arī mēs to pazīstam. Aizvadītā gadā un šajā dzīvē kopumā ir bijis un būs daudz jautājumu, šaubu, kārdinājumu, ļaunuma, sarūgtinājumu, nāves, draudu, grēka. Daudz BET. Piemēram, ja esam zaudējuši mīļus, tuvus cilvēkus, varbūt it kā tik pārāk agri. Arī mūsu Baznīcā bijuši sāpīgi zaudējumi. Un joprojām redzam Latvijā tik daudz BET.

DIEVS – vai tās nav tikai iedomas, un īstā dzīve drīzāk atrodama bez Viņa? 73. psalms ir kā dzīve: sātīnāta ar BET, un tomēr uzticības apliecinājums Viņam. No tālienes un teorētiski ilgi var spriedelēt par Dievu – dzīvi pārvērs un pie mērķa ved Viņa TUVUMS, Viņa vadība. Tas piedzīvojams Viņa Vārdā, arī ļoti personīgi, bet varbūt tomēr vislabāk mūsu draudžu kopībā, Viņa Sakramentos. Paldies mūsu draudzēm un ikkatram, kas kā ordinēts vai neordinēts darbinieks palīdz šo iespēju uzturēt un izkopt! Priecājamies par katru reizi, kad izdevies kādai draudzei atkal nodrošināt garīgo aprūpi. LELBA laju kursi visai LELBĀL iezīmē apziņu un atsāktas iespējas, ļoti dažādos veidos paust Dieva aicinājumu un tuvumu. Ziemsvētkos pateicamies Dievam, ka Viņš kļuvis cilvēks Jēzū Kristū, lai būtu mums tuvs, un Dievs nemitīgi runā un darbojas caur cilvēkiem. Kaut tas būtu caur mani, caur Tevi!

Jā, Dievs grib būt palīgs, glābējs, Pestītājs un aplaimotājs tieši MAN. Lai man “būtu labi” tanī pilnībā, patiesībā un mūžībā, kuŗu dāvāt var vienīgi Viņš. Tulkotājiem arvien vēl trūkst vārda, lai to spētu tā īsti izteikt: lai mēs būtu “svētīgi”, “laimīgi”. To, ka tas mūs noved plašā, skaistā apvārsnī, nupat apliecināja pēc Porvo pilsētas Somijā sauktās luterāņu-anglikāņu kopības vadošo bīskapu vienbalsīgs Islandē pieņemtais lēmums, šajā īpaši tuvā saimē uzņemt mūsu Baznīcu ārpus Latvijas kā pilntiesīgu locekli. Un Pasaules Baznīcu Apvienības 10. pilnsapulce Busanā 2013. gada novembrī ar savu mudi “Dzīvības Dievs, rādi mums ceļu uz taisnību un mieru!” izsaka, ka Dieva spēks ir pārvarējis un arī mums var palīdzēt pārvarēt visu BET, vai tas izpaustos pasaules netaisnībās, jeb konfesiju un baznīcu pārliecību atšķirībās, vai arī mūsu ikdienas lielās vai mazās problēmās. Lai mums būtu labi – Viņā!

Tieši to, abi ar manu kundzi, novēlam Jums arī 2014. gadā, kā šo Ziemsvētku skaistāko dāvanu.

+ Elmārs Ernsts Rozītis
LELBĀL archibīskaps

VĒLAM VISIEM KRISTUS APGAISMOTUS ZIEMSVĒTKUS UN DIEVA SVĒTĪTU 2014. GADU!

*Ziemassvētku zvaigzne
Lai pār visiem mirdz.
Miers lai ir virs zemes,
Miers iekš katras sirds.*

***Gaišus svētkus un prieka pilnu 2014. gadu
vēl***

Rūta Veitmane

Daumants Hāzners

Lūcija Sprenne

Ruta un Ivars Freimaņi

*Lai Kristus Mīlestība pilda jūsu sirdis
un Dieva Gaisma apspīd arī jūsu
dzīvi!*

Juris un māc. Aina Pūliņi

*Vēlam jums gaišus un priecīgus Kristus
dzimšanas svētkus kā arī laimīgu un
svētīgu Jauno gadu!*

Inese un Jerry Stokes

*Lai gaiši atmirdz svētku prieks, un
svētīgs, Laimīgs Jaunais gads!*

Sirsnībā vēl

Mirdza un Arturs Gaiķi

Šķiet, ka ne vienu reizi vien esam bezpalīdzīgi uzklauzījuši mums adresētos jautājumus par to, kādēļ Baznīcā tiek rotāta Ziemsvētku eglīte. Jā, kādēļ tieši egle un nevis kāds cits mūžzaļš augs? Svētajos Rakstos mēs neatradīsim atbildes uz šo jautājumu, tur nav pierakstītas liecības par egļu rotāšanu Kristus dzimšanas dienā.

Kāda leģenda vēsta, ka 7. gadsimtā kāds angļu mūks (Svētais Bonifācijs) no Kreditonas Devonšīrā devās uz Vāciju, lai mācītu tur dzīvojošiem cilvēkiem Dieva Vārdu. Viņš tur darīja daudz labus darbus un pavadīja daudz laika Turingijas apgabalā, kas vēlāk kļuva par Ziemsvētku dekorāciju industrijas šūpuli. Leģenda stāsta, ka šis mūks lietojis egles koka trīsstūra formu, lai attēlotu Svēto Trīsvienību, proti, Dievu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu. Ticību pieņēmušie ļaudis sāka egli godāt kā Dieva koku, kā viņi pirms konvertēšanās kristīgajā ticībā bija godājuši ozolu. Līdz 12. gadsimtam ticīgie ļaudis centrālajā Eiropā Ziemsvētku laikā egli iekāra griestos ar galotni uz leju kā kristietības simbolu.

Pirmā pušķotā egle vēsturē esot fiksēta Rīgas Rātslaukumā 1510. gada Ziemsvētkos. Egle bijusi rotāta ar papīra puķēm un pēc ceremonijas tika sadedzināta. Par pasākuma dalībniekiem zināms tikai tik daudz, ka tie bijuši vīri melnās cepurēs.

Pastāv dažādi nostāsti par tās izcelsmi, viens no tiem vēsta par Mārtiņu Luteru, kurš pastaigājies pa mežu Rīgas apkaimē un radījis pirmo Ziemsvētku egli. M. Lutera lūkojies naksnīgajās debesīs caur egļu zariem uz debesīs salā mirguļojošām zvaigznēm un vēlējies šo Dieva radīto daili pārnest mājās. Viņš esot pušķojis nelielu eglīti ar svecītēm, lai parādītu saviem bērniem, kā zvaigznītes spīd cauri tumšai naktij.

Taču faktiski Rīgas Rātslaukuma egles un M. Lutera stāsti ir atsevišķi notikumi, kuri šodien ir savijušies vienā leģendā. Visticamāk, ka mežs, pa kuru Lutera pastaigājās, atradās kaut kur Vācijas ziemeļos un viņa egle priecēja Lutera bērnu acis viņa paša mājās.

16. gadsimta vidū Vācijas pilsētās savu darbību uzsāka Ziemsvētku tirdziņi, lai nodrošinātu Ziemsvētku svinētājus ar visu nepieciešamo; sākot ar dāvanām un ēdienu un beidzot ar praktiskākām lietām, kā piemēram, nažu trinamo ratu, lai ar uztrīto nazi nokautu un sagrieztu gabalos Ziemsvētku zosi. Šajos gadatirgos maiznieki gatavoja dažādu formu piparkūkas un vaska figūriņas, lai cilvēki tos iegādātos un iekārtu savās Ziemsvētku eglītēs.

Ir saglabājusies kāds Strasborgas apmeklētāja pieraksts, datēts ar 1601. gadu. Viņš raksta par egli izpušķotu ar „vafelēm un zeltainām kausēta cukura konfektēm un papīra puķēm visās krāsās.” Sākumā rotātās egles bibliski simbolizēja Paradīzes koku Ēdenes dārzā. Un pušķojumā izmantotie pārtikas produkti simbolizēja pārticību un papīra ziedi sākotnēji bija tikai divās krāsās: sarkani, kuri simbolizēja zināšanas un balti, kuri simbolizēja šķīstību.

Arī 2013. gada Ziemsvētkos pušķosim savas eglītes gan mājās, gan baznīcā, lai, priecājoties par šo skaisto Dieva radīto pasauli, mēs nepazaudētu saikni ar savu Radītāju, kurš mums ir dāvājis savu Dēlu, lai ikviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvību. Svētīgus Kristus piedzimšanas svētkus!

Mācītājs Ojārs Freimanis

Jums šodiem Pestītājs ir dzimis, Kristus, Tas Kungs. (Lk 2:11)

Ko mēs svinam Ziemsvētku vakarā un dienā? Mēs svinam Dieva apsolīto Mesiju, kurš dara mūs brīvus. Brīvus no kā? Brīvus no nepareizas izpratnes par to, kas ir Kristus un kas ir Jēzus.

Kas ir Kristus? Kristus ir Dieva apziņa – ES ESMU. Kristus apziņas dzimšana notika pirms laika sākuma, kad Dieva prātā bija doma radīt un paust Gaismu. Kristus ir Dieva Apziņa, Mīlestības Gaisma (vibrācija), kas radīja visu kas ir, un Tā mājo visā radībā, arī cilvēkā - mūsos - kā Dieva atspoguļojums, kā neatdalāma daļa no Dieva, mūsu un Jēzus Kristus Tēva.

Kas ir Jēzus? Jezus ir ļoti attīstīta dvēsele, kas brīvprātīgi (arī viņam, tāpat ka mums, bija un ir izvēle) pieņēma Dieva piedāvājumu dzimt kā cilvēkam un kā Mesijam nest Kristus Mīlestības Gaismu savā apziņā, un piepildīt senos pravietojumus par Mesija nākšanu pasaulē. Jēzus bija abi - cilvēks un Dievs. Līdzīgi esam arī mēs, jo no radīšanas brīža arī mēs nesam Dieva Kristus Gaismu savā esamībā - sirdī. Tā

nav spoža, bet ir apsūbējusi no mūsu negribas ļaut Dievam/Kristum vadīt mūsu dzīvi. Bet to katrā laikā var spodrināt, ja vien mēs vēlamies.

Laikā, kad cilvēce izvēlas piegriezt vairāk uzmanības tumsai un pagriež muguru savam Radītājam, tad Dievs, mīlēdams savu radību, jo viss ko Viņš radīja ir labs, sūta pasaulē Mesiju, lai piepildītu no jauna katra sirdi ar Kristus Mīlestības Gaismu - tā aicinādams savus bērnus atgriezties pie Viņa.

Tai brīdī, kad Marija dzemdēja Jēzu kā cilvēka dēlu, Dievs Jēzū dzemdējā Kristu kā Mesiju visā Tā godībā un pilnībā. Tai naktī piepildījās pravietojumi par Mesija nākšanu mūsu pasaules telpā un laikā. Tā bija svēta nakts, kuŗu gaidīja visa radība. Tie, kas ticēja Dieva apsolījumiem un atvēra savu sirdi Kristus Gaismai, to izjuta visā savā būtībā. Tai naktī dzima Dievs cilvēka miesā, Kristus, tas Kungs!

Kāpēc tieši Marijai un Jāzepam Dievs parādīja šo vienreizējo godu? Tāpēc, ka Dievs vēro visu savu bērnu sirdis un seko mūsu dievatziņas un mīlestības progresam. Dievs redzēja, ka Marija un Jāzeps bija pilnīgi atvērti un paklausīgi Viņa prātam. Viņi jau no bērnības pazina Svētos Rakstus un pravietojumus; no sirds dziļuma ticēja Dieva apsolījumiem, vadīja savu dzīvi pēc Dieva prāta un nešaubīgi gaidīja Mesija nākšanu.

Ir uzskats, ka viņi bērnībā tika audzināti esīņu komūnā, jo viņu ģimenes un radi bija esīņi. Esīņi bija Palestīniešu kults, brālība, kas pastāvēja apmēram no 200 gadiem pirms līdz 200 gadiem pēc Jēzus dzimšanas, un nebija iemīlēti ne no jūdiem ne romiešiem. Viņi piekopa šķīstu fizisku un garīgu dzīvi, veicināja godbijību un dvēseles pilnveidošanu. Viņu izglītotie astronomi pētīja planētu un zvaigžņu kustību, teologi pētīja pravietojumus par Mesija nākšanu, un priesteri un skolotāji sagatavoja esīņus Mesija nākšanai. It sevišķi tie piegriezta lielu uzmanību bērnu audzināšanai un dažādu vecumu meiteņu sagatavošanai būt Mesija mātei.

Kad Marijai un Jāzepam bija jāceļo uz Betlemi, esīņi viņus uzņēma savās mājās un gādāja par viņu labklājību. Betlemes ceļotāju pārnakšņošanas mājvietas īpašnieks bija esīns. Viņš ar savu ģimeni bija sagatavojuši Marijai un Jāzepam vietu lopu alā, kas bija tīra un silta, un prom no citu ceļinieku uzdzīvošanas un trokšņa. Tur Marija varēja privāti un netraucēti dzemdēt Mesiju ar esīņu sievu palīdzību un kopšanu dzīvnieku klātbūtnē. Dievs to visu bija labi izkārtojis.

Kad Gudrie vīri, sekojot spožās zvaigznes gaismai debesīs, ieradās pie svētās ģimenes, lai godātu Mesiju - Ķēniņu Ķēniņu un, lai sekojot tradīcijai to apdāvinātu kā ķēniņu, viņi bija pārņēmti no spožās Mīlestības Gaismas kas izstaroja no Marijas un bērniņa. Tie krita ceļos, pielūdza Viņu un dāvāja zeltu, vīraku un mirres. Tās visas bija garīgas dāvanas taustāmā formā, katra ar savu simbolismu.

Zelts simbolizē Gaismas šķīstību Jēzū Kristū un arī mūsos. Zelta monētas simbolizē zeltītu baltu gaismas enerģijas izmaiņu taustāmā formā, kas labi noderēja svētai Ģimenei bēgot uz Ēģipti.

Vīraks ir sveķi no koka kas aug Persijā. Tā bija vērtīga dāvana ar nozīmīgu simbolismu: Kad vīraku kvēpina, dūmi ceļās gaisā un simbolizē mūsu garīgās dabas pacelšanos augstākā līmenī un uzskatāmā veidā atgādina mūsu augšāmcelšanās dabu.

Mirres arī ir sveķi no Indijā augoša koka. Tām arī bija liela vērtība un nozīme. Mirres ir rugtas un simbolizē dzīves rūgtumu. Bet tās tika lietotas arī dziedināšanai un simbolizēja dziedināšanu un ķermeņa veselīgumu, pildītu ar Gaismu un Mīlestību, kas esam arī mēs.

Kristus zvaigznes Gaisma simbolizē ne tikai Kristus dzimšanu, bet arī cilvēci, kas ir dievišķās Gaismas atspulgs un ienes Gaismu pasaulē. Tādi arī esam mēs.

Kristus ir Dieva Mīlestības Gaisma, kas ir dāvāta visiem, kas to vēlas uzņemt sevī un dāvāt to tālāk citiem. Jēzus māca, ka Kristus mīlestība mājō mūsu sirdī. Tā ir Kristus otrā nākšana par ko mums māca Svētie Raksti. Tāpēc negaidiet līdz ir par vēlu. Atveriet savu sirdi un uzņemiet šajā svētvakarā Kristus bērniņa dzimšanu savā sirdī, kopā ar visu pasauli un eņģeļu pulku. Kopjiet un mīlējiet To, lai visi redz jūsu Gaismu un tic, ka jūs esat Kristus sekotāji.

Šonakt jums Pestītājs dzimst, Kristus, Tas Kungs! Āmen.

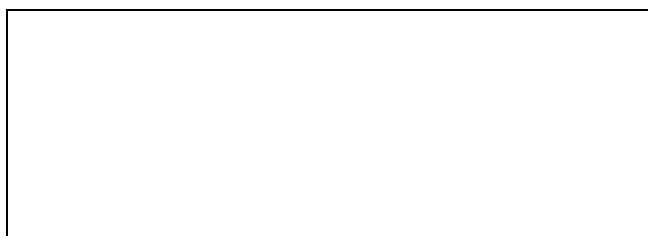
Māc. Aina Pūliņa

† † †

DRAUDZES ZIŅAS

St. Peter's Latv. Ev.- Luth. Church
450 Forest Preserve Drive
Wood Dale, IL 60191-1983

Draudzes mācītājs: Ojārs Freimanis

773-818-6965; ojars.freimanis@gmail.com

Draudzes priekšniece: Inese Stokes

708-532-3471; ineses@ameritech.net

Dāmu komitejas priekšniece: Anita Briede-Bilsēna

630-279-9664; anitaBB@comcast.net

Kasieres:

Rūta Veitmane 847-398-2631

Lūcija Sprenne 630-231-3229

Draudzes Ziņu koordinētāja: Ruta Freimane. Autori ir atbildīgi par rakstu saturu un pareizrakstību.

Draudzes priekšnieces palīgs un telpu pārzinis: Uldis Pūliņš

630-759-8314; urpulins@att.net

Tālrunis baznīcā: 630-595-0143

Sv. Pēterā draudzes mājas lapa: [HTTP://www.svetapeteradraudze.org](http://www.svetapeteradraudze.org)